

ಇಷಪಟ್ಟ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ

ಶೆರೋನ್ ಡಿಸೋಜಾ
ವೆಡಿಂಗ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್

ನನ್ನ ತಂದೆ ಸ್ಟಾನ್ಲಿ ಡಿಸೋಜಾ ಕೂಡ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್. ಅವರಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವರು 1984ರಲ್ಲೇ ಸ್ಟುಡಿಯೊ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನೂ ಫಂಕ್ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಜನರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವ ರೀತಿ, ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದೇ ದಿನ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿದ್ದವು. ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಬಳಿ, 'ನೀನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಆಗ ಎಕ್ಸಾ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಫೋಟೋಶೂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಅದು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ನನ್ನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡೆ.

ನಾನು ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿ ಈಗ 12 ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ನಾನು ಮೊದಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜನರು ಎದೆಗುಂದುವಂತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೂ ಇದೆ.

'ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಸರಿಹೋಗಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತರಿಂದ ಐದರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟವರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೇರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಪ್ರೆಗ್ನೆಟ್ ಆದಾಗ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರು, 'ನಿಮಗೆ ಕಂಫರ್ಟ್ ಆ ನಿ ಸು ವ ವ ರೆ ಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು'

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೂ ನಾನು ಫಂಕ್ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನಿ. ನಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗಲ್ಲ ಜನರು ನನಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

'ನಿಂತೋಬೇಡಿ, ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ ಫೋಟೋ ತೆಗೆರಿ. ನಾವು ಬೇಕಾದಾಗ ಕರೆತೀವಿ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಮಗುವಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ, ಎರಡನೇ ಮಗುವಿಗೆ ಈ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತದೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು. ಎಷ್ಟು ಫೋಟೋ ತೆಗೆದರೂ ಎಂದೂ ಸುಸ್ತು ಅನಿಸಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಕೆಲಸ.

ಮದುಮಗಳ ನಾಚಿಕೆಯ ಗಲಿಗೆ ಶೆರೋನ್ ಡಿಸೋಜಾ ಕ್ಯಾಮೆರಾದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ

ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಕ್ಯಾಮೆರಾವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದ ರೈದಾ ಬೆನ್-ಯೂಸುಫ್ ಅವರಿಗೂ ಮಹಿಳಾ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅವರನ್ನು 1901ರಲ್ಲಿ 'ದಿ ಲೇಡೀಸ್ ಹೋಮ್ ಜರ್ನಲ್' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗುರ್ತಿಸಿದ ಆರು 'ಅಮೆರಿಕದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕಿಯರ'ಲ್ಲಿ ರೈದಾ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕಿಯರನ್ನು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯವರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ, ಅಂದರೆ 1903ರಲ್ಲಿಯೇ ಗೆರ್ಹಾರ್ಡ್ ಸಹೋದರಿಯರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸ್ಟುಡಿಯೊ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಆಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಕೆ

ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಎಂಬ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು, ಅದೊಂದು ಕಲಾಪ್ರಕಾರವೂ ಆಗಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಗಳಿಸುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ ಎನ್ನುವುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಹಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳು ಢಾಕಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ಬಿಸಿಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಟ್ಟಿಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

1857ರಲ್ಲಿ 'ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ

